

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa M.K. i D.K.
przeciwko M.K.1
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej R.K.
o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 4 grudnia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej i interwenienta ubocznego
od wyroku Sądu Okręgowego w B.
z dnia 7 czerwca 2018 r., sygn. akt II Ca (...)

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w B. adwokatowi M.K. tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu pozwanej i interwenientowi ubocznemu w postępowaniu kasacyjnym kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług,**
- 3) zasądza od pozwanej na rzecz powodów kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu – w interesie publicznym – ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwana M.K.1 oraz interwenient uboczny R.K. wnieśli skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w B. w S. z dnia 7 czerwca 2018 r.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Oczywiście zasadność skargi kasacyjnej ma potwierdzić brak odniesienia się do wszystkich zarzutów podniesionych w apelacji, pominięcie wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 10 maja 2017 r. w sprawie III AUa (...), pominięcie wniosku dowodowego o przeprowadzenie dowodów z dokumentów z akt tej sprawy oraz zaniechanie przeprowadzenia z urzędu dowodu z zeznań świadka R.K., co miało wpływ na wynik sprawy.

W związku z uzasadnieniem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania trzeba podnieść, że odwołanie się na przesłankę zawartą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. zobowiązuje do przedstawienia wyводу prawnego zmierzającego do wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły, czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia, co daje podstawy do uznania skargi za oczywiście uzasadnioną (tak np. Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, nie publ.; z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ.; z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 204/06, nie publ.; z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, nie publ.; z dnia 20 czerwca 2007 r. II CSK 184/07, nie publ.; z dnia 9 stycznia 2008 r., III PK 70/07, nie publ.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, nie publ.; z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, nie publ.; z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/ 07, nie publ.; z dnia z 3 kwietnia 2008 r., II PK 352/07, nie publ.; z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, nie publ.; z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, nie publ. i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, nie publ.).

Wnoszący skargę kasacyjną nie przedstawili okoliczności świadczących o występowaniu w sprawie tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Wbrew twierdzeniom zawartym w skardze, Sąd drugiej instancji uwzględnił i ocenił konsekwencje wydanego przez Sąd Apelacyjny w (...) wyroku w sprawie III AUa (...). Odnosząc się do drugiego zarzutu podniesionego w związku z twierdzeniem, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona trzeba wskazać, że działanie sądu z urzędu i przeprowadzenie dowodu niewskazanego przez stronę jest dopuszczalne tylko w wyjątkowych sytuacjach oraz musi wynikać z opartego na zobiektywizowanej ocenie przekonania o konieczności jego przeprowadzenia. Ocena tej wyjątkowości sytuacji musi odnosić się do konkretnych okoliczności danej sprawy, a jednocześnie powinna pozostawać w zgodzie z celem i zasadami procesu. Tymczasem wnoszący skargę kasacyjną w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania poprzestali na zarzucie zaniechania przeprowadzenia dowodu i stwierdzeniu wpływu tego zaniechania na wynik sprawy

nie wyjaśniając w tej części skargi kasacyjnej nawet tego, jakie znaczenie miał ten dowód i jakie okoliczności miał wykazać.

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzi wskazana przez skarżących przesłanka opisana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ k.p.c.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu wnoszącym skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 16 ust. pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1714 ze zm.).

as]

aj